Obecnický ZPRAVODAJ

BŘEZEN 2016

Vydává Obec Obecnice (☎ 318 614 056) • Redakce Bohouš Svoboda (☎ 318 614 079) • www.obecnice.cz

Co najdete v Obecnickém zpravodaji:
OÚ • SDH • KNIHOVNA • MZŠ • MŠ • SLAVOJ OBECNICE • *VESELÉ VELIKONOCE!*

Tak jsem se zase zdárně probudil do slunného březnového dne, protáhl se, zachrupal si veselou artrotickou ranní píseň, oblékl jsem se (někdy se i umyji) a vyšel na terasu kouknout na jarní zahradu. Nasál jsem do plic čerstvý svěží vzduch v očekávání vůně bílých sněženek, barevných krokusů či žlutavých prvosenek. Sakra, co to je za puch. Z bot, ve kterých chodíme po zahradě se linula strašná kocouří „vůně“. Vyhodil jsem je z terasy na zahradu a vykřičel do okolí: „Počkej ty chlupatej mizero, až tě chytím, já ti ten kožich vypráším, že z něj budou blechy lítat.“ Účinek se dostavil, naše kočka Míca, okamžitě zděšeně prchala do tújí. Volal jsem za ní: „Micinko, to neplatilo na tebe, ale na to hajzlíka, co za tebou chodí.“ Poté jsem se zadumal: „Stejně je to divné, když jsi kastrovaná.“ Ovšem moudrý soused říkal, že to je jako u lidí pudová záležitost. No, prý to buď „pude“ nebo to „nepude“. Raději jsem se šel uklidnit procházkou po zahradě a připravit se na jarní úklid. Ten už začal v okolí obce. Jakýsi trouba si spletl CHKO, asi s nějakým lesním 00. Vyhodil nad obcí matrace a různý jiný čurbes na okrášlení místní přírody. Pan starosta musel zařídit odvoz pohozeného nepořádku po onom líném hajzlíkovi, který by zasloužit vyprášit kožich jako ten smradlavý kocour. Na co asi, chlapečku, obce platí kontejnery na podobný odpad? Když už jsem zmínil jarní úklid. Někdy je dobré poklidit nejenom před vlastním prahem, ale i na tom obecním. Před chvílí jsem se rozhodl jarně uklidit i doma. Březen je měsícem knihy, proto jsem začal s jarním úklidem u knih. Posbíral jsem všechny, které mám po domě rozečtené. Něco v koupelně, něco v ložnici, ba i na záchodech jsem našel. Probral jsem je a rozhodl se, kterou první dočtu. Padla mi do ruky knížka sestavená bývalým nakladatelem Vráťou Ebrem. Docela se mi hodila i k úvodníku, má název Velikonoce – malé povídání o velikých dnech. Zaujalo mne zde vyjádření jedné nejmenované české feministky: *„Vůbec nejhorší z chlapských sexistických svátků jsou velikonoce. To je svátek, který snižuje ženu na úroveň hospodářského zvířete. Jsme bity a ještě spokojeně kvokáme a dáváme muži vejce – symbol ovládnutí procesu rozmnožování. Ke mně už naštěstí chlapci na mrskut nechodí, ale kdyby to zkusili, hned zavolám policii.“* Letos budou mimořádně na přestupný rok zase chodit ženský. Třeba my chlapci budeme muset také volat Obecnickou policiji na rozvášněné kolednice. Vlastně jsem ani nezjistil, jaký je protiklad k výrazu feministka. Antifemist se mi nelíbí, chlaposista také asi nebude to pravé, ovšem mé označení „mužojista“ je vystihující. Stejně se kluci před těmi fúriemi zamkněte.

bs

Obecnice, březen 2016 Foto Jan Zelenka

Zápis ze zasedání veřejného zastupitelstva ze dne 29. 2. 2016

1. Přítomno: 11 zastupitelů, omluveni: 4 zastupitelé

2. Volba komisí: Návrhová: p. Oktábec, p. Krejčí, ověřovatelé zápisu: p. Strniště, paní Šefflová

3. Schválení programu: OZ souhlasilo s programem

4. Zpráva ověřovatelů z minulého zastupitelstva: p. Vohradský - bez výhrad

5. Informace pana starosty Karase:
Nalezeny poruchy vodovodu – u paní Kasperové, připravují se smlouvy na vodovod a kanalizaci v Oseči; zateplení půdy (stropu) na OÚ – vyfoukání meziprostoru pěnou, 2 trámy výměna, cenová nabídka činí 118 tis. Kč bez DPH, necháme opravit; nepořádek v lese – u Oseče se objevila skládka – vše bylo odklizeno; podepsána je smlouva na pasport místních komunikací (zmapování, změření všech pozemků (musíme mít, pokud žádáme o peníze na komunikace); ošetření stromů dendrologem u Obecnického potoka (p. Melicharová) a túje na hřbitově (některé se pokácí, jiné zkrátí), hřbitov – připravuje se žádost o dotaci na vrata a přístřešek nad nádobou s vodou, problém je s přístřeškem, není zapsán na katastru, tím pádem nemůžeme prokázat vlastnictví, pokud do dotace nepůjde přístřešek zahrnout, opravíme vše z vlastních peněz. OZ bere na vědomí.

6. Prodej pozemku:
a) č. p. 969 a č. p. 237/2 v k. ú. Obecnice, jedná se o cca 300 m^2, zájem mají p. Sedláková, p. Lukáš, p. Čiháková, Sedlákovi a Lukášovi mají pozemek zaplocen. OZ schvaluje rozdělení pozemku č. 237/2 na 2 díly a prodej p. Sedlákové a p. Lukášovi (9x pro, 2x proti). OZ schvaluje prodej pozemku č. p. 969 pro spolek zahrádkářů (11x pro). OZ schvaluje prodej za cenu 250,- Kč/m^2 (11x pro).
b) č. p. 927/7 v k. ú. Obecnice – p. Novotný, jedná se o 14 m^2, napravení skutečného stavu, je historicky oploceno.
OZ souhlasí s prodejem (11x pro), OZ souhlasí s cenou 100 Kč/m^2 (11x pro).

7. Žádost o prodej části pozemku č. p. 321/1 v k. ú. Obecnice. OZ schvaluje záměr prodeje (11x pro).

8. Žádost o směnu pozemků 927/19 v k. ú. Obecnice p. Karnetová. OZ schvaluje záměr prodej (11x pro).

9. Žádost o přidělení dotace pro Společnost pro podporu lidí s mentálním postižením, z Obecnice je členem 1 občan, OZ souhlasí s příspěvkem 1 000 Kč.

10. Žádost o změnu Územního plánu obce, žádost p. Ježka o vypuštění regulačního plánu na jeho pozemku. OZ bere na vědomí, žádost bude zařazena do příští změny ÚP.

11. Schválení smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti u paní Novotné, u Lesní správy, odměna 1 210 Kč. OZ souhlasí se schválením smlouvy o služebnosti.

12. Projednání a schválení podání žádostí o dotace. Dotace z IROP – chodník na hřbitov včetně křižovatky u kostela. Dotace z MZ ČR – vrata na hřbitov a přístřešek nad nádrží s vodou, dotace bude podána, pokud bude možné zařadit do dotace obojí. OZ souhlasí s podáním žádostí se závazkem spolufinancování.

13. Směrnice o zadávání veřejných zakázek malého rozsahu, do 200 tis. Kč bez výběrového řízení, 200 – 600 tis. musí být obeslány 3 firmy, 600 tis. – 2 mil., 600 tis. – 6 mil. – výběrové řízení (viz příloha: internet stránky strobce). OZ bere směrnici na vědomí.

14. Diskuze: informace o výhře MZŠ Obecnice v akci Bezpečný internet, škola obdržela dar 10 tis. Kč od hejtmana Středočeského kraje.
Informace o plánovaném parkovišti pro návštěvníky CHKO Brdy. Informace o přípravě na Programu rozvoje obce.

15. Usnesení: OZ souhlasí s předneseným usnesením (11x pro) ze zápisu p. M. Švehlové upravil **bs**.

ODVOZ NEBEZPEČNÝCH SLOŽEK komunálního odpadu v roce 2016

19. dubna a 13. září 2016

v **Obecnici** v době od 15.00 do 15.30 hod.
v **Oseči** v době od 15.45 do 16.00 hod.

TS Příbram

POVINNÉ KONTROLY TECHNICKÉHO STAVU A PROVOZU KOTLŮ V ROCE 2016

Každý provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, **je povinen zajistit jednou za dva roky provedení kontroly technického stavu a provozu zdroje odborně způsobilou osobou**, přičemž první kontrola musí být provedena **nejpozději do 31. prosince 2016** (podle § 17 odst. 1 písm. h) a § 41 odst. 15 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů).

V praxi to tedy znamená, že i domácnosti si budou muset do konce roku 2016 nechat zkontrolovat technický stav kotle na tuhá paliva, s nímž vytápějí svůj rodinný dům. Napřesrok totiž po nich mohou obecní úředníci chtít doklad, zda je kotel v pořádku a je provozován v souladu se zákonem a s pokyny jeho výrobce. Pokud ho majitel nepředloží, hrozí mu pokuta až 20 000 Kč.

Upozorňujeme, že kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje provádí výhradně **odborně způsobilá osoba (dále jen OZO) proškolená výrobcem tohoto zdroje**, která má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci provozu a údržbě, přičemž proškolování těchto odborně způsobilých osob **provádí pod dohledem Hospodářské komory ČR a odbornou záštitou autorizovaného společenstva Asociace podniků topenářské techniky**, která je začleněnou součástí Hospodářské komory ČR.

Fyzickým i právnickým osobám proto doporučujeme pro zajištění technické kontroly technického stavu a provozu kotle využít níže uvedený **seznam OZO** http://www.aptt.cz/opravneni-ozo.php, **kde je možno nalézt i sdělení MŽP s podrobným popisem předmětu a rozsahu kontroly včetně vzoru dokladu o kontrole**. Seznam je průběžně doplňován.

Ing. Petr Milec

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ OBECNICE

Zdravím všechny čtenáře Obecnického zpravodaje, opět po měsíci Vám přiblížím, co se u vašich hasičů událo. Všichni jsme si už mysleli, že přišlo jaro, bylo opravdu jarní počasí. Nikdo nevěřil našim meteorologům, že má ještě napadnout sníh, a to se nakonec vyplnilo v pondělí 29. 2. Den začal normálně s mírným deštěm, který postupně přešel v silné sněžení, a to s sebou neslo následky. To, že opět naši silničáři nestíhali, nebylo nic nového, vlivem těžkého a mokrého sněhu jsme museli vyjet i my. Už v pondělí 29. 2. v 17.46 h. se nám rozezněla siréna. Byli jsme svoláni k technické pomoci - odstraňování překážek přes cestu na kraji Obecnice směrem na Oseč. Přes cestu ležel padlý strom, který nevydržel nápor sněhu. Po nahlášení této události jsme během pár minut vyjeli a bez velkých potíží překážky přes komunikaci odstranili. Poté jsme projeli úsek Obecnice - Oseč - Lhota - Obecnice, abychom předešli dalším hlášením. Mezi Osečí a Lhotou byly stromy dost nahnuté nad komunikací, ale provoz nebyl omezen, tak jsme zatím nezasahovali. Sněžení neustávalo, a tak druhý den, tedy 1. 3. 2016, nás v 5.10 h. vzbudila siréna k výjezdu k nalomenému stromu, který hrozil pádem na dráty elektrického vedení. Při příjezdu na místo jsme ořezali dva plané výrůstky stromu, které dráty ohrožovaly. U dalšího rozvětvení stromu, které se nahybalo nad silnicí, jsme se báli zasáhnout, aby nespadlo na elektrické vedení. Proto se velitel výjezdu P. Juříček dohodl se strojníkem M. Kuchařem, že na místo povolají Tatru CAS 142 s navijákem, aby se zajistilo odtažení nahnutého stromu mimo el. vedení. I přes veškeré úsilí jednotky a techniky, špička stromu lehce škrtla o dráty. Výjezdovou jednotkou byl zajištěn průjezd pro autobus a odstraněno nebezpečí přetržení místní sítě. Podle slov M. Kuchaře nebylo vůbec jednoduché jet s tatrou po silnici, protože i když byla trochu prohrnutá, stěží se na ni vešla dvě auta vedle sebe.

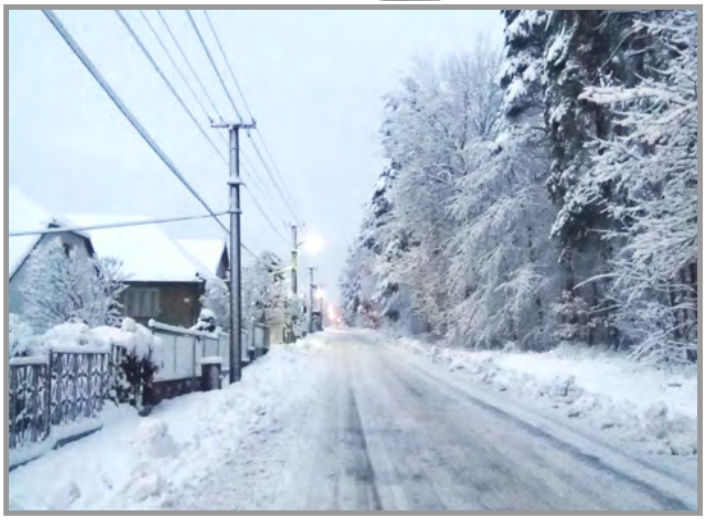

Během dne sněžení postupně sláblo. I přesto se vyskytl další problém a v 16.53 h. jsme byli svoláni na borovici padlou na dráty, u níž hrozil pád na komunikaci. Po příjezdu na místo a domluvě s HZS Příbram jsme čekali na plošinu od ČEZu. Kvůli kalamitě toho měli pracovníci ČEZu mnoho, proto velitel zásahu rozhodl o navrácení jednotek zpět na základnu s tím, že ČEZ si sám padlý strom na dráty druhý den odstraní.

Kalamitu jsme snad všichni přežili bez újmy, a tak jsme se mohli vrátit k plánovaným akcím. V sobotu 12. 3. jste alespoň někoho z nás mohli potkat - jak bývá zvykem, chodili jsme zvát na naši zábavu, která proběhla během uzávěrky tohoto vydání. Snad se všem líbila.

Na konec bych chtěl za naše SDH popřát všem **hezké Velikonoce**.

Petr Zima
velitel SDH Obecnice

VZPOMÍNKA

5. dubna 2016 uplyne 110 let od narození RNDr. Jaroslava Veselého. Narodil se sice v Rosovicích, ale když mu byl rok, přistěhovali se jeho rodiče do Obecnice, kde vedli hostinec a řeznictví, které patřily Colloredo-Mansfeldům a nesly název Na Knížecí. Když můj děd Alois Veselý v roce 1926 náhle zemřel, pokračoval v živnosti jeho bratranec Alois Burian.

Tuto vzpomínku však píši v souvislosti s letošním otevřením vojenského prostoru Brdy veřejnosti. Můj otec se jako mladý botanik a mykolog věnoval výzkumu květeny v připravovaném prostoru dělostřelecké střelnice a poté i vlivu velkoplošného odlesnění vrcholových ploch kolem 800 m n.m. na přírodu. Své výzkumy publikoval v Časopise Národního muzea v roce 1935 jako „Několik poznámek ke květeně Brd“. V dalších létech se zabýval tématikou ochrany přírody, ale na Brdy nezapomínal. Jeho bibliografie obnáší přes 440 odborných článků, recenzí, vědecko - populárních článků a knih, např. Ochrana přírody a krajiny v ČSR, Příroda Československa, její vývoj a ochrana a také Chráněné rostliny I a II.

Touto vzpomínkou vyslovuji víru v to, že krásná a divoká brdská příroda zůstane i nadále zachována a nebude ničena návštěvníky nové CHKO Brdy. **E. T.**

Jubilea v březu slavili a slaví

Vlasta Štochlová *70 let*
Jana Lockerová *55 let*
Emil Antropius *60 let*
Miroslava Svobodová *65 let*
Vlastimil Vimr *55 let*
Julie Pekárková *75 let*
Martina Peukerová *50 let*

Jubilea v dubnu budou slavit

Eva Střesková *50 let*
Jan Koudela *85 let*
Marie Eichlerová *75 let*
Marie Vacková *80 let*
Pavel Jarolímek *75 let*

Přejeme hodně zdraví a pohody do dalších let

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA v Obecnici

ABRAKAMUZIKA

V pondělí 21. 2. 2016 u nás ve škole byla skupina Abrakamuzika s vystoupením na téma virtuální svět. Celé představení bylo rozdělené do několika částí, každá část byla na jiné téma. Zpočátku vybrali herci a hudebníci jednoho až dva žáky, kteří byli vyvoláni na „pódium“ a měli na konci každé scénky říci svůj názor. Tito žáci pak byli odměněni bábovkou. Ke každé části představení hrála skupina jinou písničku. Dozvěděli jsme se třeba to, že spousta věcí kolem nás je digitálních nebo to, že někdy je i mobil nebezpečnější než kámen. Vystoupení bylo velmi vtipné a poučné a dost se mi líbilo.

Vladimír Bára, VII. třída

Literární soutěž

Někteří žáci druhého stupně MZŠ Obecnice se zapojili do literární soutěže na téma „Potřebujeme les – potřebuje les nás?“, kterou vyhlásily Vojenské lesy a statky ČR, s. p. Toto je báseň, kterou napsala **Michaela Šlapáková**, žákyně VII. třídy:

Co nám dává les?

Co nám všem dnes dává les,
víme všichni dobře přec.
Dřevo na stavby i ploty, na topení,
na nábytek, ba i pěkné posezení.

Nelze ovšem z lesa jenom brát,
musíme mu také něco dát.
Po těžbě musí být paseky vyčištěny,
aby byly k sázení zas připraveny.

Les je také zásobárnou vody.
Pramení zde spousta potůčků.
Čistíme je vždy, když jdeme z Kloučku
a jsme všichni plni pohody.

Nám les dává také sílu,
čistý vzduch a plno krásných chvil.
Když my přiložíme ruce k dílu,
bude tu náš les o něco dýl.

Víte, co mne trápí nejvíce?
Že se lidé chovaj jako čuňata.
Odhodí zde prázdné sklenice,
nedokážou už je odnést za vrata.

Nakonec bych chtěla jenom říci,
aby každý zamyslel se dnes,
že i v budoucnu je třeba,
aby tady také zůstal les.

Ilustrační foto

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA OBECNICE
ŠKOLNÍ DRUŽINA

Vás zve na

VELIKONOČNÍ JARMARK

22. března 2016
od 7 do 16 hodin ve školní družině

MATEŘSKÁ ŠKOLA v Obecnici

• V únoru jsme si s dětmi uspořádali v MŠ maškarní bál. Celý týden jsme se na něj pilně připravovali. Vyzdobili jsme si třídu girlandami z barevného krepového papíru, vlastnoručně jsme si vybarvili a vystřihli papírové masky a ve čtvrtek 25. 2. hned po dopolední svačině začal maškarní bál. K tanci nám hráli písničky z CD „Přijela k nám mašinka“. Také jsme si zasoutěžili s nafouknutými balónky, ale i bez nich. Zatančili jsme si ve dvojicích i skupinkách a na závěr jsme se všichni vyřádili u tanečku „Mašinka“.

• Ve školce se už těšíme na jaro, teplejší dny a zelenější a veselejší přírodu. Snažíme si to čekání co nejvíce zkrátit. A tak se učíme nové „jarní“ písničky a básničky, vyprávíme si o změnách počasí a následně jarním oblékání a jaro chceme mít také už i v našich třídách. Proto jsme si naseli semínka mochny a rajčat. Budeme je pozorovat a až vyklíčí a rostlinky budou dostatečně velké, zasadíme je na našem bylinkovém záhonu.

KNIHOVNA – Spolkový dům Obecnice

Literárně – hudební dětský soubor

***Baví Vás zpívat? Umíte hrát na nějaký hudební nástroj?* Přijďte mezi nás si společně zahrát a zazpívat.**

Od měsíce března se zakládá dětský literárně – hudební soubor. Do nově vznikajícího souboru se pořád můžete hlásit ve spolkovém domě. Hudební nástroje vítány. Soubor bude mít zkoušky každé úterý od 16.00 – 17.00 hodin ve spolkovém domě.

DĚTSKÝ KARNEVAL

Dne 28. 2. 2016 se konal dětský karneval ve Staročeské hospodě v Obecnici. Pro děti byla připravena tombola, soutěže a samozřejmě hudba, kterou měl na starosti DJ Jára. Také byly rozdány ceny za nejlepší masky. Děti si karneval užily a pořádně rozvířily parket. Děti soutěžily v nošení pingpongových míčků na lžíci, svou vytrvalost využily při tanci s balonky a nakonec se dětem hodila rychlost a pozornost v soutěži s židlemi. Všichni jsme si toto odpoledne

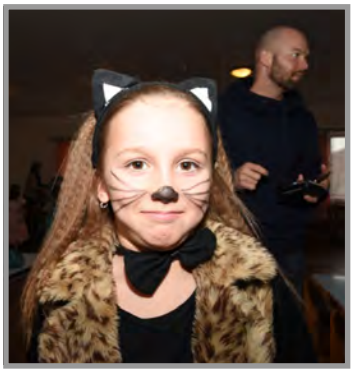

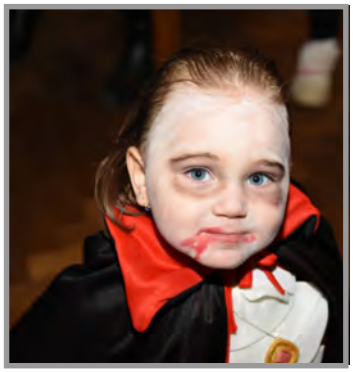

Foto J. Oktábec

užili a už se těšíme na příští karneval. Také bych chtěla poděkovat všem, kdo se podílel na přípravách tohoto super odpoledne.

SOBOTNÍ RUČNÍ DÍLNY

Sobotní ruční dílny se budou konat **23. 4. od 18.00 hodin ve spolkovém domě**. Budeme vyrábět rámečky a zdobit je ubrouskovou technikou. Zájemci se mohou dopředu hlásit na telefonním čísle 605 986 955. Z důvodu nákupu materiálu, včasné potvrzení účasti vítáno. Děkuji Katka

VELIKONOČNÍ TVOŘENÍ

BEČÁNOVSKÁ KRASLICE

**Milé maminky,
tetičky, babičky
srdečně Vás zveme
na *velikonoční tvoření***
**v sobotu 26. března
od 14 hodin ve spolkovém domě.**

Bude probíhat ***soutěž o nejhezčí Bečánovskou kraslici*** *a někteří z vás si odnesou domů i malou cenu. Kraslice bude hodnotit předem stanovená porota. Můžete se těšit i na malé pohoštění.*

Přijďte mezi nás se svými dětmi a přineste s sebou dobrou náladu.

Všechny vaše výrobky budou posléze vystaveny ve spolkovém domě.

POSEZENÍ SE SENIORY

Dne 8. 3. od 14 hodin se konalo ve spolkovém domě posezení se seniory, ku výročí MDŽ. Pro seniory bylo připraveno malé pohoštění a zábava v podobě hraní na harmoniku pana Novotného. Seniorkám se zde líbilo a naplno si užili zábavu - například zpěvem. Ve spolkovém domě bylo opravdu živo a veselo. A tak to má přeci být.

ZDRAVOVĚDA ve spolkovém domě

Dne 4. 3. proběhl ve spolkovém domě další zdravotní kroužek. Děti si tentokrát zopakovaly své znalosti v podobě menších testíků. Testy dětem dopadly téměř na výbornou a budou brzy připraveny na další soutěž, kterou pořádá Český červerný kříž.

ZÁJMOVÝ KROUŽEK

Děti ze zájmového kroužku tentokrát tvořily z kera hmoty. Tvořili různé mističky, zvířátka a nejraději podle toho co tvořili, mají rádi kočičky. K tomu měly děti puštěnou pohádku a tak bylo hezké pohodové odpoledne. Na příště máme naplánované velikonoční tvoření, kde děti opět jistě uplatní svou fantazii.

Sobotní ruční dílny

Dne 12. 3. se ve spolkovém domě konaly ruční dílny, kde se doplétaly košíky z pedigu a vyráběla se velikonoční vajíčka. Opět se ukázala trpělivost dospělých i dětí. Při výrobě velikonočního vajíčka bylo za potřebí spoustu trpělivosti.

Do polystyrenového vajíčka se píchaly špendlíčky s korálkem a flitrem. Po chvilce bolely prsty, protože je to opravdu nimrací práce. Ale nakonec se veškerá námaha vyplatila a vzniklo několik krásných velikonočních ozdob. Opět bylo hezké posezení a spoustu legrace. Také se těšíme na další tvoření, kdy budeme vyrábět rámečky pomocí ubrouskové techniky.

Přednáška o Nepálu

Dne 24. 2. se konala ve spolkovém domě přednáška o Nepálu. Přednášela nám paní Kristina Váňová. Přednáška byla velice hezká a napínavá, a to hlavně tehdy, když paní Kristina vyprávěla o tom, jak v Nepálu zažila zemětřesení. Paní Váňová nám přislíbila další přednášku někdy na podzim. Už se na její další vyprávění moc těším.

PŘEDNÁŠKA BRDSKÉ HRADY 3

Dne **21. 4. 2016 od 18.00 hodin** se koná další díl přednášky zapomenuté hrady v Brdech. Přednášet bude pan Jiří Schmidt. Vstup volný.

Seznam akcí v naší vesničce a ve spolkovém domě na březen - květen 2016

26. 3. **od 14.00 hodin malování vajíček** (bečánovská kraslice) ve spolkovém domě

1. 4. **od 17.00 hodin NOC S ANDERSENEM** ve spolkovém domě.

15. 4. **recitační soutěž žáků** ze základní školy v knihovně

21. 4. **od 18.00 hodin přednáška zapomenuté brdské hrady III,** přednášet bude pan Jiří Schmidt ve spolkovém domě, vstup volný

23. 4. **od 18.00 hodin, sobotní ruční dílny,** rámečky - ubrousková technika, spolkový dům

28. 4. **od 13.30 hodin čarodějnice pro děti**, Čarodějnice se budou konat na hřisti

8. 5. **od 14.00 hodin Den matek**, Staročeská hospoda Obecnice

19. 5. **od 18.00 hodin přednáška Mongolsko**, přednášet bude pan Luděk Kolský ve spolkovém domě, vstup volný

21. 5. **Staročeské máje**

LÉKAŘ A VY • První pomoc zas a znovu

Nejčastější chyby a pochybnosti

Mám vůbec něco dělat? Nebojte se začít! Když se ukáže, že to nic není, můžete přestat. Ale pokud o něco jde, je každá minuta bez pomoci nenávratně ztracena.

Dýchá nebo nedýchá? Při jakékoli nejistotě platí, že nedýchá a začneme s resuscitací. Maximálně se domněle nedýchající začne bránit.

Stabilizovaná poloha – letenka na onen svět. Postiženého po kolapsu, který nereaguje, ale dýchá, musí zůstat na zádech a je třeba jej pečlivě sledovat. Pokud se dýchání stane nepravidelným, lapavým nebo s velkými intervaly mezi jednotlivými dechy, je třeba ihned zahájit srdeční masáž. Ve stabilizované poloze nelze pravidelnost dýchání sledovat a desítky těch, kteří v této poloze tiše dodýchali, by o tom shora mohli vyprávět. Stabilizovaná poloha je vhodná pro ty, u kterých hrozí zvracení (opilí...) nebo pro ty, kteří s jistotou dostatečně dýchají.

Protišoková poloha, tedy poloha se zvednutými dolními končetinami, je pro osoby ve skutečném šoku jednoznačně škodlivá. Pro boj proti šoku patří klasické **5T** – **T**eplo, **T**išení bolestí, **T**ekutiny, ven**T**ilace, **T**ransport. Pro zajištění dostatečné ven**T**ilace jsou nutné průchodné dýchací cesty. Jejich zprůchodnění dosáhneme mírným záklonem hlavy v poloze postiženého na zádech a případným vyčištěním ústní dutiny. Žádné vytažení zapadlého jazyka, natož jeho přichycení spínacím špendlíkem k dolnímu rtu! To je opravdu jen záchranářská latina. Zachování základních životních funkcí je naprostá priorita. Tedy, aby krom ventilace se udržel oběh, je nutné zamezit ztrátám **T**ekutin.Ve většině případů stačí na zastavení krvácení naložení tlakového obvazu. Škrtidlo je krajní řešení a je nutné jej použít bezchybně, jinak situaci dál zhorší. Tedy naložit na stehno nebo paži, kde je jen jedna kost, na bérec nebo předloktí ne. Je třeba utahovat do úplné zástavy krvácení, jinak zaškrtíme jen žíly a krev do poraněného místa dál přitéká. Pokud jde o předměty v ráně, neexistuje jediný reálný důvod, pokud se nachází v místě, které jsme schopni dobře ošetřit tlakovým obvazem, abychom ho nevyndali. Ponechat nůž v ráně má smysl snad jen, pokud je zanořen do tělních dutin. Jinak jeho obvazováním, například v noze, způsobíme postiženému jen další utrpení. K zajištění oběhu patří samozřejmě i zevní srdeční masáž. Člověk, který nedýchá, dospěje k srdeční zástavě velmi rychle. Hmatání tepu je chybou, ve stresu záchrance obvykle cítí vlastní puls a stav postiženého je zpečetěn. Je třeba rychle zahájit resuscitaci. Hrudník se stlačuje oběma nataženými pažemi ve středu hrudní kosti ve frekvenci asi 100 stlačení za minutu. Rychlost si můžeme orientačně představit jako frekvenci písničky „Rolničky, rolničky, kdopak vám dal hlas“. Člověk, který náhle zkolabuje, do poslední chvíle dýchal, a proto má v krvi zásobu kyslíku ještě alespoň na l0 minut. Je pro něj důležitější srdeční masáž než dýchání z plic do plic. Jiná situace je u topícího se člověka, který nedýchal a nutně tedy potřebuje krev okysličit. Zajištění **T**epla je pro postiženého naprostou nezbytností. Použijeme bundu, deku nebo tepelnou folii, vše jedno, hlavně ho nesmíme nechat prochladnout. U folie je jedno, jakou stranou k tělu, hlavní je dobře postiženého zabalit, folie brání úniku tepla odpařováním z povrchu těla. Musíme ale zajistit, aby postižený neležel, byť ve folii, na holé zemi. Folie sama o sobě nehřeje! **T**išení bolestí zajistíme laicky již zklidněním postiženého, znehybnění zlomenin atd., léky je třeba nechat až na odbornou pomoc. Ta zajistí i **T**ransport do specializovaného zařízení. Prevence je důležitá a nejlépe se první pomoc poskytuje tomu, komu se nic nestalo. Někdy může život zachránit i nabitý mobil. V případě potřeby poskytnout první pomoc je třeba si ujasnit několik zásadních věcí: *Co se stalo a proč?, Nehrozí nebezpečí zachraňovanému nebo zachránci?, Kolik je postižených a kde?, Kolik je nás pro záchranu?, Kde přesně jsme?, Co můžeme pro zraněné udělat?* **Zásadní je zachovat klid.** Nepřeceňujte své schopnosti, nepodceňujte nebezpečí, rozhodnutí „ono to nějak dopadne“ stálo u zrodu mnoha neštěstí a fyzikální zákony jsou jedněmi z mála, které platí bez výjimky pro nás všechny.

Pokračování v příštím čísle.

Z internetu upravila **Drsvo**

Vše o Tvém skvělém mozku a jak ho cvičit (John Woodward)

Jak jsme k mozku přišli?

Vývoj mozku začal se vznikem přední části těla, která začala sloužit ke zkoumání okolí a soustředily se do ní smyslové orgány. Ty potřebovaly nervové centrum, které by propojovalo ostatní části těla. Nejjednodušší živočichové mozek nemají, medúzy mají jen síť nervových vláken bez ústřední řídící oblasti. U mnoha živočichů je hlavním úkolem mozku zkracování smyslových dat a tato funkce je často mnohem rozvinutější než u člověka. Pes má dokonalejší čich, sova podle sluchu uloví potmě myš. U člověka se v přední části mozku za čelní kostí nachází intelektuální centrum. Během evoluce se tato oblast zvětšovala a člověk má mnohem vyklenutější čelo než ostatní živočichové. Vývoj zřejmě souvisí s potřebou spolupráce, jež vedla k vývoji řeči. Schopnost mluvit a plánovat se ukázala jako užitečná, chytří lidé byli úspěšní a měli více dětí a vývoj vedl ke vzniku prvního Homo habilis. Člověk moudrý Homo sapiens vznikl asi před 160 000 lety. Vývoj rozhodující část lidského mozku patří do doby před jeho narozením, takže mozek novorozence už obsahuje téměř všechny mozkové buňky, které kdy bude mít. Během růstu ještě nenarozeného dítěte v jeho mozku přibývá 250 000 buněk každou minutu. Během dětství se tyto buňky přeskupují do složitějších sítí, díky kterým se učíme a pamatujeme si. Nevyužívané buňky jsou odsouzeny k zániku. Největší hmotnosti dosahuje mozek v rané dospělosti a pak se začne pomalu zmenšovat. Po 25. roce života často začne klesat schopnost mozku učit se nové dovednosti, které nesouvisejí s tím, co už umí. Ale existuje mnoho důkazů, že duševní podněty ochabování mozku zpomalují. Když se učíme, nervové buňky v mozku se propojují do nových sítí. Inženýři vynalezli způsob vytváření počítačových obvodů, které automaticky dělají totéž v odezvě na dobré nebo špatné výsledky.

To znamená, že se mohou učit, takže vykazují to, čemu se říká umělá inteligence. Nicméně dokonalou přirozenou inteligenci přeje vám všem **Evas**.

BUDU VČELAŘEM / Včelařský rok - Prodej medu • 9. díl

Přebytky medu, které výhledově nespotřebuje rodina a příbuzní včelaře, je možné různým způsobem zhodnotit, aby se včelaři vyplatila celoroční snaha, kterou měl se svými malými svěřenci. Málokdo z laické veřejnosti si uvědomuje, že včelaření je nikdy nekončící práce, která je občas pěkně náročná na čas a námahu. A proto je nutné, aby včelař počítal i s řečmi typu: „Vždyť ten med ti včely nanosí samy a ty jim ho jenom sebereš“, nebo „Jsi kamarád, nic jsi za to nedal, tak mi ten med koukej dát zadarmo“. S podobnými výroky musí začínající včelař počítat a mít připravenou jednoduchou odpověď typu: „Pojď to zkusit také a uvidíš“. Musí brát v úvahu také závist sousedů a známých, kteří mu jeho úspěch a odvahu začít včelařit nepřejí a začnou ho i pomlouvat. Jsme přece v Čechách že, a zde se úspěch nikdy neodpouštěl. S tím vším musí začínající včelař počítat a s mnoha dalšími okolnostmi. O některých si povíme v dnešním díle. V ČR existují 4 druhy prodeje včelích produktů. Jedná se hlavně o med a v menší míře o propolis, vosk a mateří kašičku.

Jsou to velkoobchodní kontrakty (pro začínajícího včelaře hudba budoucnosti), prodej do „kamenných obchodů“ (prodejci požadují větší množství s řádně označeným obalem a potvrzením od příslušných úřadů), do soukromého firemního výkupu a prodej ze dvora, který je prozatím pro začátečníka nejvýhodnější alternativou. Pro obchodování s medem a ostatními včelími produkty ze dvora je nutné dodržovat některé zásady, aby si vaše včelí produkty získaly dobré hodnocení zákazníků. Včelař může docházet za svými zákazníky a med jim prodávat v jejich místě bydliště. Pokud však hodlá v budoucnu svůj chov včel rozšířit a prodávat větší množství, měl by již zpočátku zvážit své místo prodeje. I při prodeji medu ze dvora by měl obchod probíhat v kulturním prostředí, klidu a čistotě, aby se zákazník dobře cítil a byla zdůrazněna vysoká úroveň prodávaného produktu. Malé posezení se zákazníkem a sklenkou medoviny způsobí, že se kupující bude cítit jako vítaný host a rád se bude vracet. V současné době mnoho včelařů prodává svůj med pod cenou do výkupu, aby se ho co nejrychleji zbavili. Tento med se často odváží do ciziny, kde se jeho cena i zněkolikanásobí. Takový způsob prodeje medu není pro včelaře příliš výhodný a včelaření se stává prodělečné.Současná cena medu by při prodeji ze dvora neměla klesnout pod 120 Kč za 1 kg, plus cena obalu a etikety. Úspěšný prodejce neprodává pouze jednorázově med. Prodávající včelař vytváří stálou klientelu, která nechce kupovat od nikoho jiného. Jak toho ale dosáhnout? Nepřemýšlet o tom, co zákazníkovi prodat, ale co chce zákazník koupit! Zákazník musí mít možnost výběru z různých druhů produktů a medu, potom bude mít podvědomý pocit svobodné volby, která je pro obchod rozhodující. Je třeba se na zákazníky řádně připravit. Doby prodeje medu v použitých okurkových lahvích dokonce ještě se starou špinavou etiketou již skončily. Tenhle nešvar kazí práci ostatním včelařům a prestiž celého oboru. Med je třeba brát a hlavně představit spotřebitelům jako čistou, pro lidské zdraví prospěšnou potravinu, tomu musí odpovídat i prodejní obal. Použité sklenice ne. Nejenže kazí estetický dojem z nákupu, ale mohou narušit i chuťové vlastnosti medu, neboť ne vždy se podaří dobře vymýt například okurkové aroma ze všech záhybů skla. O narušené hygieně prodeje raději ani nemluvím. Pro prodej medu byste si měli vždy opatřit vhodné nové sklenice a před použitím je pro jistotu vyvařit horkou pitnou vodou. Popřípadě si opatřit přímo svazovou sklenici s logem Český med. Víčka bezpodmínečně pořídit nová s odpovídajícím designem. Další částí balení je etiketa. Ta by měla být při prodeji medu ze dvora povinnou součástí a musí obsahovat minimálně: druh medu (květový, medovicový, smíšený), adresu včelaře, váhový obsah balení, minimální trvanlivost 2 roky, podmínky skladování medu (do 70 % relativní vlhkosti a do 20 °C, v temnu).

Včelař by se při prodeji měl řídit desti základními prodejními zásadami:

Používejte vždy novou sklenici a víčko.

Etiketa je důležitou součástí balení.

Prodejní místo svého medu označte malým, vkusným poutačem.

K zákazníkům se chovejte přívětivě, i když nic nekoupí.

Dejte kromě medu i něco malého navíc, např. vizitku, kalendář, medové recepty a pošlete je po nich i jejich známým.

Vysvětlujte, co je na vašem medu nebo chovu včel výjimečného, a seznamte s tím zákazníka.

Vysvětlete rozdíly mezi jednotlivými druhy medu.

Seznamujte zákazníky i s dalšími včelími produkty a jejich účinky.

Mějte vždy připravené různé druhy medu na ochutnání.

Buďte seriózní a spolehliví, zákazník to ocení.

Zákazník, který odebírá pravidelně jen 1 kg medu ročně, je dobrý zákazník. Važte si ho! Může vám přivést jiné klienty. „Lepší je malý obchod, než velká práce“.

(židovské přísloví)

Bc. Jiří Roub

ZA TAJEMSTVÍM BRDSKÉHO PRALESA *(Po stopách Brdského predátora)*

Dobrodružně-humorná sci-fi • *autor* **Václav Moravec**

Kapitola XI. • *Brdská noční palba*

Byl hezký zářijový den, klasické babí léto. Seděl jsem s Jirkou Schnejderem na verandě jejich domu, upíjeli jsme pivo a čučeli do krásných lesů všude kolem sebe.

"Stejně seš magor, budeš se plácat po Brdech celej tejden, najdeš kulový a ještě tě můžou sebrat, protože nemáš propustku!" vrčel Jirka a kroutil hlavou.

"Klid, staroušu, když se ztratím, tak ty mě najdeš, o to nemám strach. Hlavně mi tady opatruj tu mojí pojízdnou nákupní tašku," odtušil jsem jako děsný frajer, kterého nic nerozhodí. Jenže teď, když jsem se měl vnořit do té divočiny s vědomím, že tam někde možná tlejí kosti nebohého Ondráka a také skončila životní pouť lesníka Tylše a kdoví zda i učitele "Pěničky", jsem se necítil zrovna nejlépe. Jirka to na mně stejně poznal a vytáhl bleskově všudypřítomnou lahvinku.

"Heleď, pisálku, Brdy nejsou pro slabý povahy, takže si ještě dáme cvrčka, ať se ti líp šlape!"

Ani jsem moc neprotestoval, docela mi ten "vyprošťovák" přišel vhod.

Kopli jsme to do sebe a já odhodlaně vstal. "No, myslím, že je čas, abych vyrazil," pravil jsem pak a nadhodil si na záda svůj bágl. Jirka mě ještě doprovodil k vrátkům a přitom okřikoval vlčáka Bucka, který štěkal jako pominutý. To on ale takhle bufá vždycky.

"Vlastně ti docela závidím, ty prašivko, flákat se tejden po lesích a nemuset vstávat ráno do práce," brblal ještě kamarád.

"Čekám tě nejpozději příští neděli a jestli nepřijdeš, tak svolám všechny naše myslivce a zahájíme pátrání. Takže na to pamatuj, ať z toho pak není zbytečnej rozruch!"

"Jasně, ale co když mě brdský Yettiové zajmou a nestihnu to?" pokoušel jsem se vtipkovat.

"Vole, tam tě maximálně kousne do prdele jezevec nebo poštípaj tiplice," uchechtl se Jirka a poplácal mě po rameni. Jenom jsem doufal, že to nebylo naposledy.

Moje expedice doopravdy začala právě teď, v 17.00 hodin středoevropského času. Když jsem tak stoupal po silnici s těžkým ruksakem na zádech, srdce se mi rozbušilo a připadal jsem si opravdu jako nějaký objevitel nebo typický dobrodruh. Raději jsem se ani moc neohlížel a šlapal pořád dál do zakázaného prostoru. Po několika stovkách metrů jsem uhnul z cesty vlevo, protože jsem neodolal nutkání pokochat se pozdně odpoledním pohledem na obrovskou vodní nádrž Octárnu. Sem chodíme vždy (skoro) na Nový rok, manželka Dáša, já a Jirka Schnejder s Hankou. Jenže teď není zima a mráz, ale ještě solidní teplo babího léta. Dovláčel jsem se ke břehu, mrsknul batoh do trávy a sám se rozvalil vedle něho jak široký tak dlouhý. Tedy především dlouhý. S požitkem jsem se očima vpíjel do modré oblohy a protahoval si své ztuhlé tělo. Že bych tady zůstal alespoň pro dnešní noc? No, to bych byl hrdina. Sotva vytáhnu paty za Obecnici, už na mě padají lenošivé civilizační choutky. Sakra, teď jsem přece v divočině a musím se podle toho chovat. Na pláži u rybníka se můžu povalovat zase za rok o dovolené.

Takže jsem se opět zvedl, hodil bágl na záda a vrátil se k silnici. Samozřejmě jsem nehodlal postupovat do hlubin brdské divočiny po asfaltce jako nějaký účastník dálkového pochodu, neboť to by mě brzy "dostala" policejní nebo vojenská hlídka. Jelikož jsem však vůbec Brdy neznal, chtěl jsem se zpočátku držet na dohled silnice, abych na ni zkrátka z lesa viděl, ale sám nebyl viděn těma nesprávnýma očima. Tudíž jsem slezl nyní vpravo z cesty a prodíral se lesem mezi stromy souběžně s komunikací. Mým cílem, kterého jsem chtěl ještě dnes dosáhnout, byl hrad Valdek. Jednou jsme již k němu asi před dvěma roky s Jirkou zajeli, a tak jsem věděl, že se musím dostat tímto směrem na křižovatku a pak prudce na sever a tam u cesty je zřícenina jmenovaného hradu. No a tam jsem chtěl začít své pátrání po brdském divém muži, případně ženě a jejich společných potomcích.

Asi si říkáte, že jsem dost nezodpovědný magor, když se pouštím v takové důležité záležitosti do brdských "pralesů" a zároveň přiznávám, že se vlastně v Brdech vůbec nevyznám, jenom si tak orientačně pamatuji pouze cestu k Valdeku. Mám ale takovou, a podle mne celkem logickou, teorii. Zatím všechny velké a připravené expedice, tedy i náležitě zodpovědné, vybavené dostupnými vědomosti a výdobytky techniky, organizované těmi nejlepšími odborníky, tak totálně ... vyhořely. Maximálně si tito borci nafotili pár obřích stop ve sněhu a našli rochu chlupů z Yettiho kožichu. To je dost chabý výsledek. Takže dle mé logiky, když tyto skvěle připravené a finančně zajištěné expedice neuspěly, tak ta moje, absolutně amatérská, co do odbornosti, vybavení i počtu osob, prostě uspět musí! No řekněte, má to logiku? Má!

Já vím, že mé líčení je zatím trochu nudné, ale co chcete? Vždyť se tu placatím kousek za Obecnicí a nemůžete čekat, že mě tu hned bude chtít sežrat tygr nebo přepadne tlupa zarostlých orangutanů. Vlastně, já vím, já vím, proč ne! Vždyť nesmím zapomínat na osudy těch nešťastníků Ondráka a Tylše a kdoví kolika ještě lidí, o nichž jsem zatím nic neslyšel. Jenže, ač jsem věděl, že se ty neblahé události s tragickým koncem v těchto končinách odehrály, stejně se něco v člověku vzpírá a utěšujete se tím, že to bylo už dávno a teď už je zde bezpečno. Tím samozřejmě nechci vyloučit, že by tu již "můj" Yetti nežil, vždyť kvůli němu jsem tady. Naivně jsem si však představoval, že naše setkání (!) proběhne civilizovaně, bez nějakých potyček. Vždyť jsme přece LIDI! Sice ON je o pár tisíc let ve vývoji opožděn, ale i s dementem lze najít občas společnou řeč. Naši politici... Nebudu toto téma raději rozvíjet.

A tak jsem šel dále do hlouby Vojenského výcvikového prostoru Brdy. Po několika následujících desítkách metrech jsem se docela polekal, neboť se přede mnou objevila červeně pruhovaná závora a malá vyzděná strážní budka. Byla vzdáleně podobná těm u brány do Pražského hradu. Naštěstí v ní žádný vojáček se samopalem nepřešlapoval a já ulehčeně vydechl. Mohl jsem opět nerušeně postupovat.

(pokračování na str. 11)

Kapitola XI. • *Brdská noční palba*

(dokončení ze str. 10)

Asi po hodině dusání v mechu, drcení suchých větviček podrážkami botasek a hekání, jsem dorazil k výše zmíněné křižovatce a s úlevou se usadil na nejbližší pařez. Kouknul jsem na hodinky a zjistil, že je něco po 18. hodině. Počítám, že během dalších dvou hodinek bych měl dorazit k hradu a tam se někde pro dnešek "ubytuju". Zamnul jsem si ruce, vždyť vše jde jako po másle. Pak jsem si uvědomil, že v přírodě jsem spal naposledy před mnoha lety a co mi paměť sahala, jenom jednou sám. "To jsem tedy zvědav, co tomu řekne moje nervová soustava, až mi nad hlavou zahouká v temné noci sýček nebo se objeví nějaké zapomenuté strašidlo na cimbuří Valdeku," tiše jsem si zamumlal pro sebe. Asi budu rád, když mi nepovolí svěrače, pomyslel jsem si a vůbec se na noc pod širákem netěšil.

Pohladil jsem pravačkou ohmatanou rukověť svého koltu a rázem mi to dodalo sebedůvěru. Jenom ať si nějaká prašivka zkusí rušit můj noční klid, odstřelím ji jako veverku. I když vzato do důsledku, klidně by se mohlo stát, že bych zapomněl, že nějakou střelnou zbraň mám vůbec s sebou. Člověk nikdy nemůže vědět dopředu, jak se ve stresových situacích zachová. Poprvé jsem zapochyboval, zda bylo správné mé rozhodnutí, vyrazit do Brd za "sněžným mužem" pouze sám bez parťáka, na kterého bych se mohl spolehnout.

S povzdechem jsem se zvedl, nadhodil ranec a nasměroval své kroky vzhůru podél silnice, přirozeně opět tak pět metrů od vozovky lesem, tam, kde jsem tušil nalézt rozvaliny kdysi hrdého Valdeku. Než k němu dorazím, můžeme si o tomto zajímavém hradu a jeho minulosti říci pár slov, aby byl čtenář v obraze.

Abych se přiznal, poprvé jsem zaregistroval přítomnost nějakého tajemného hradu blízko Příbrami někdy ve svých patnácti letech. Jezdili jsme totiž s kamarádama na kolech po hradech, zámcích a zříceninách, a to někdy až do jižních Čech. A najednou já zjistím z obalu bomboniéry, kterou dostala ségra k narozeninám, že vlastně kousek za humny máme nádhernou zříceninu. Na té krabičce byla totiž namalována taková jako mapka a kromě trilobita u Jinců (tam jsme také jako kluci vyjeli a našli pár hezkých kousků) zde byla kresba hradu. Samozřejmě jsem se pídil po informacích, co že je to za zříceninu a zjistil jsem, že se jmenuje Valdek, ale těžko se tam dostaneme, protože leží ve vojenském prostoru. Takže jsme si s kámošema museli nechat zajít chuť a jak jsem již výše podotkl, k hradu jsem se dostal až ve svých středních letech v autě s Jirkou Schnejderem. Jenže bylo tehdy nějak málo času, takže jsem z té zajímavé stavby, respektive jejího torza, viděl velice málo. Vlastně jsem se těšil, že si ji nyní prolezu křížem krážem. I když strávit v ní noc nebude pro mě nijak zábavné. Ale to už jsem říkal.

Takže k samotnému hradu cituji z odborné dostupné literatury. Jak už sám jeho název napovídá, sídlili zde páni z Valdeka, jejichž původ byl prý odvozován až od samotného siláka Bivoje, notoricky známou figuru ze Starých pověstí českých. O tom svědčí i erb Buziců, v němž se nachází uťatá kančí hlava. Proč Buziců? Protože pan Bivoj se zřejmě původně jmenoval Dětřich a byl synkem jistého Buza, a to dle dobrozdání jiné význačné postavy našich dějin, pana kronikáře Kosmy. Hmm, Buz, to by mohlo leckterého šťourala svádět k úvahám o čtyřprocentní menšině, ale upřímně si neumím představit hošu "laškujícího" s divým kancem... Nechme to stranou, můj výklad dějin neberte úplně doslova, jsem přece novinář občas píšící beletrii, nikoliv historik. Samotný hrad byl zřejmě postaven v polovině 13. století panem Oldřichem Zajícem z Valdeka. Jeho vnouček Vilém to dotáhl až na nejvyššího maršálka Českého království. V dobách husitských válek toho o Valdeku není příliš známo, ale jisté je, že tyto přežil celkem bez úhony a na začátku 16. století se hrad stal majetkem rodu Pešíků z Komárova. Jenže léta ubíhala a Pešíkům zrovna pšenka nekvetla, takže brzy na údržbu mocného hradu neměli a museli se odstěhovat do malé tvrze v Podluzích. Valdek zůstal opuštěný a postupně chátral a chátral, až zarostl vegetací a už jenom ta Šípková Růženka tam scházela. Nějaké dílčí opravy zde ještě proběhly koncem 19. století, ale to již byl hrad dávno zříceninou a tak také zůstal do dnešních dnů. Jo, a také jsem se dočetl, že zde čerpal inspiračku Karel Hynek Mácha a po nocích se tu objevuje Bílá paní. To je fakt skvělé. Kromě Yettiho, abych se klepal v noci ve spacáku ještě před strašidlem. Príma!

Můj dějepisný seminář o Valdeku by nebyl, milý čtenáři, úplný, kdybych Ti zatajil, že sem často zajížděl i Václav Kliment Klicpera, který dokonce napsal divadelní hru o jednom z nepodařených majitelů hradu, nějakém Divokém Prokovovi, ale příliš s tímto "kusem" do světa díru neudělal. Toho pána s takřka sovětským příjmením prý poddaní v jeho dopupěti přepadli a zabili, protože už s ním nebylo k vydržení. Radši už konec historické exkurze. Takže to je tak v kostce vše, co jsem o hradu Valdek načerpal z dějepisných faktů. Podíval jsem se na mapu a... Zde musím upřesnit, že mi Jirka s sebou půjčil mapu příbramského okresu s celkovým pohledem na Brdy z roku 1938. Pravda, máme nyní o nějakých šedesát let více, ale lepší toto, než tápat v divočině odkázán pouze na svou malou buzolku, kterou mne vybavil synek. Tedy, ještě jednou, kouknul jsem se na mapu, abych našel, jak se jmenuje ten darebný potok, který jsem musel před chvílí přeskakovat a na druhém břehu uklouzl po bahně a jako nestvůrný žabák se rozplácl i se svým báglem. Při tomto artistickém čísle mi odlétl velikým obloukem kolt a zapadl kamsi do trávy. "Do prdele," zaklel jsem jako otrlý desperád, teď kdyby na mě vyskočil brdský Yetti, tak mám jenom kudlu a tou bych se zřejmě pořezal sám. Naštěstí příroda kolem byla tichá a pomalu se připravovala na soumrak. Ještě však bylo natolik vidět, abych svou střelnou zbraň našel ležet pod velkým listem jakési kapradiny asi deset metrů daleko. S úlevou jsem revolver zbavil nánosu bláta a v podřepu ho vypigloval kapesníkem, aby byl zase střelbyschopný. Praktická stránka mé povahy samozřejmě věděla, že malorážkový kolt proti obrovskému opovi (či jaký to je živočišný druh) je směšná stříkačka, ale člověk se utěšuje, že má alespoň něco v ruce, co dává solidní rány a zvíře (?) by se mohlo alespoň polekat a utéci. Jsem zkrátka pořád naivní kluk.

Pokračování
Kapitoly XI. příště

STŘÍPKY Z MÉHO VANDRBUCHU

Krajem pana Barranda

V západní části Křivoklátské vrchoviny, v nejjižnější části rakovnického okresu, leží obec Skryje. Tato ves nad pravým břehem řeky Berounky je poprvé zmiňována v roce 1229. V 1. polovině 19. století sem měla vést koněspřežná buštěhradská dráha, ale nakonec byla ukončena severněji v polesí Píně. Na vyměřovacích pracích se tehdy podílel i francouzský inženýr Joachim Barrande, který se ve volných chvílích toulal po okolí a hledal zkameněliny, především trilobity. V té době zcela určitě ještě netušil, že tímto svým počinem Skryje v budoucnosti náležitě proslaví. ☺

Výlet do okolí obce jsem však začal o pár kilometrů jižněji, u Podmokelské hájovny, v místě zvaném Slap. U mostu jsem se napojil na modře značenou turistickou pěšinu a po 1 kilometru jsem došel do místa zvaného Skryjská jezírka, které byly jako přírodní rezervace vyhlášené roku 1995 na ploše 60 hektarů. Zde jsem se z informační tabule dozvěděl, že Přírodní rezervace Skryjská jezírka je tvořena zářezem Zbirožského potoka do skalního masívu tvořeného šedými dacity – svrchnokambrickými vulkanickými horninami křivoklátsko-rokycanského pásma, které obsahují četné zkameněliny. Zbirožský potok přitéká k masívu z jihu údolím mezi vrchem Dubinky a vrchem Čihátko. Potok se prodírá mezi skalními stěnami, klesá malým vodopádem a divokými kaskádami až do pohádkově malebného jezírka, dobře schovaného před okolním světem. Jezírko je přibližně 30 metrů dlouhé a směrem od vodopádu se postupně rozšiřuje až na 10 metrů šířky. Toto místo vzniklo přirozeným přehrazením toku při rozsáhlých povodních, způsobených vydatnými dešti v roce 1872. U jezírka jsem se chvíli zdržel, abych se pokochal tou krásou, a potom jsem po lávce přešel na druhou stranu potoka, odkud jsem stále po „modré“ pokračoval přes tzv. Petrův luh až do Skryjí. Zde jsem navštívil Památník Joachima Barranda, kde se v horním patře nachází zajímavá paleontologická a geologická expozice, zaměřená na nálezy prvohorní fauny z okolí Skryjí a Týřovic. Zajímavostí jsou ukázky možného vzniku zkamenělin a model vývoje trilobita Sao hirsuta, který proslavil Skryje po celém světě. Významnou součástí expozice jsou i vitríny s osobními přístroji Joachima Barranda. V přízemí a ve sklepních prostorách se pak nachází expozice s názvem „Muzeum našich prababiček“, která se věnuje životu na venkově na konci 19. století a na začátku 20. století. Místnost upravená jako kuchyně představuje ukázku bydlení na venkově s nábytkem, textiliemi a nádobím. Základ tvoří kuchyňský lakovaný nábytek, doplněný sporákem s troubou a množstvím keramického, plechového a dřevěného nádobí. V obci dále stojí za povšimnutí barokně přestavěný kostel sv. Archanděla Michaela, před kterým roste památná lípa srdčitá, chráněný strom, vysoký 15 metrů s obvodem kmene 330 centimetrů. Její stáří jsem se však bohužel nikde nedozvěděl. ☹ Vesnická památková zóna zahrnuje lokalitu s dochovanými stavbami lidové architektury. V neposlední řadě si lze prohlédnout i pomník Joachima Barranda od sochaře Viktora Dobrovolného, odhalený v roce 1969 u příležitosti mezinárodního geologického kongresu. Z obce mě turistická značka dovedla k mostu přes Berounku, kde jsem se napojil na „žlutou“ a pokračoval jsem přes Skryjský luh podél řeky k úbočí vrchu Vosníku. Zde začíná pěšina stoupat po příkrém úbočí kopce vysoko nad hladinu řeky Berounky. V nejvyšším místě je zřízena jednoduchá dřevěná vyhlídka, odkud je úžasný výhled na vinoucí se řeku a široké okolí. Z tohoto místa pěšina klesá až do údolí Úpořského potoka, vede proti jeho proudu až k lávce, od které začne prudce stoupat až ke zřícenině hradu Týřova. Ten byl založen ve 13. století, pravděpodobně na počátku vlády Václava I. Roku 1249, kdy zde byl zajat kralevic Přemysl (pozdější král Přemysl Otakar II.), byl hrad již prakticky hotov. V té době se jednalo o jeden z významných královských hradů. Jan Lucemburský ho zastavil panu Vilémovi z Valdeka a ten zde v letech 1315-1316 věznil Jindřicha z Lipé. Karel IV., po svém návratu do Čech, vykoupil Týřov zpět ze zástavy a zařadil ho do Majestas Carolina. V době husitských válek měl Týřov v zástavním držení Aleš Holický ze Šternberka, přívrženec císaře Zikmunda. Husitská vojska ho však nedobývala, údajně ho nenalezla. Spíš nebyla naděje na jeho dobytí a proto to husité ani nezkoušeli. Po husitských válkách se na hradě vystřídalo několik držitelů a roku 1460 jej král Jiří z Poděbrad zastavil svému německému sekretáři Joštovi z Ensidle. Tím dějiny Týřova jako královského hradu končí. Hrad během 16. století zchátral a jako pustý se poprvé uvádí v roce 1575. Týřov představoval u nás poměrně vzácný stavební typ francouzského kastelu. Dělil se

(pokračování na str. 13)

Skryjská jezírka

Týřov

Krajem pana Barranda

(dokončení ze str. 12)

na horní a dolní hrad; v dolním, do něhož se vstupovalo po mostě přes hluboký příkop, bylo do obranné hradby zabudováno šest válcových věží, umožňující aktivní obranu, v horním stála vysoká válcová obranná věž, spojená s menším palácem, a mohutný věžovitý palác. Do současné doby se dochovaly výrazné zříceniny všech částí. K hradu se vztahuje poněkud netypická pověst. *Hradní poklad prý hlídá dvanáct bílých panen, které na sebe berou podobu rybek v hradní studni. Poklad může získat pouze ten, kdo celý rok prožije na hradě. Ti, kteří se o těžký úkol pokusili, ale nevydrželi, skončili s uřezanou hlavou*. A na závěr přidám ještě jednu zajímavost, která se týká již zmiňovaného mostu přes Berounku. Most je tvořen jedním ocelovým nýtovaným obloukem s dolní mostovkou. Původně byl most vyroben v Ostravě-Vítkovicích během 2. světové války jako trojobloukový železniční most, který měl být dodán na Ukrajinu. Po válce však z dodávky sešlo a tak byla střední část tohoto mostu využita zde jako most silniční. ☺

Z cest Vás všechny zdraví
Martin „Párek“ Jarolímek

Proč, proč, proč . . .

PROČ TUČŇÁKŮM NEMRZNOU NOHY

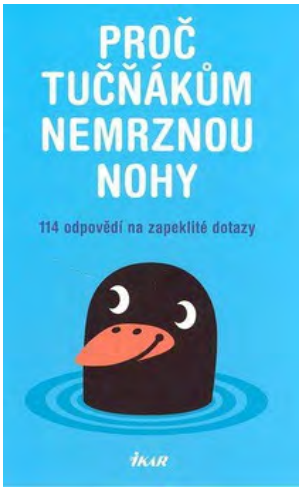

Z knihy tohoto názvu jsem vybrala ještě další vysvětlení některých jevů. První dotaz je na to, ***proč mikrovlnná trouba neublíží mravencům, kteří omylem navštívili hrnek s čajem?*** V mikrovlnce působí vlny v určitém rozestupu a mravenci jsou tak malí, že se jim dokáží vyhýbat. V některých místech mikrovlnky je energie velmi vysoká a jinde zase docela nízká. Proto je mikrovlnka vybavena otáčivým talířem, aby bylo zajištěno tepelné zpracování celé vložené porce. Mravenec tento rozdíl vnímá jako horká a studená místa a dokáže lokalizovat místa s nízkou energií a tím masakr mikrovlnky přežít. Druhý dotaz je na to, ***zda by přežili lední medvědi, pokud by byli z Arktidy převezeni do Antarktidy?*** Pravděpodobně by se jim tam dařilo dokonce lépe, ale zdecimovali by tamní faunu. V Arktidě se živí především mláďaty tuleňů a ti jsou adaptováni na potřebu unikat těmto predátorům. V Antarktidě by byli ohroženi hlavně tučňáci. A my můžeme jen doufat, že to nikdy nikdo nezkusí. Uměle vysazení predátoři často devastují původní zvířenu, která není připravená na ně reagovat. Stalo se to s lasicovitými šelmami na Novém Zélandu, s liškami a kočkami v Austrálii a s krysami na mnoha izolovaných ostrovech.

Evas

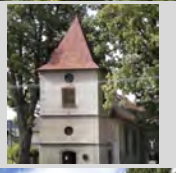

Obecní stránky

Vážení spoluobčané i ostatní zájemci,
aktuality a informace z naší obce, najdete na webových stránkách
na adrese **www.obecnice.cz**

Pokud máte nějaký nápad nebo materiály, které by se hodily
na doplnění stránek, ozvěte se místostarostce paní Markétě Švehlové
masef@seznam.cz
nebo na e-mail **ou.obecnice@volny.cz**,
je možno i na adresu redakce Obecnického zpravodaje
bohpsvoboda@seznam.cz .

Budeme rádi, pokud nám svými připomínkami či příspěvky pomůžete zlepšit naše obecní webové stránky.

SLAVOJ Obecnice LEDNÍ HOKEJ

15. kolo

ŽEBRÁK – OBECNICE 8 : 2

Třetiny: 4:1, 3:1, 1:0

V 15. kole jsme cestovali na zimní stadion do Hořovic, kde hraje svá utkání Spartak Žebrák. S hokejisty Žebráku jsou vždy utkání vypjatá a nebylo tomu jinak ani v tomto kole. Už po sedmé minutě jsme prohrávali 3:0, odpověděli jsme ve dvanácté minutě brankou Stoklasy na 3:1, ale vzápětí za dvě minuty jsme obdrželi od domácích na 4:1. Spartak si své vedení už hlídal do konce utkání, které nakonec skončilo výsledkem 8:2 pro Žebrák. Všechny třetiny se hrály ve vysokém tempu, ale hlavně před cca 300 diváky, a hlavně před našimi nejlepšími fanoušky z celé soutěže MOP. Utkání bylo vyšperkováno pěknou boxerskou vložkou Jakuba Hyspeckého.

16. kolo

OBECNICE – MNÍŠEK 7 : 6

Třetiny: 2:4, 0:0, 5:2

V tomto kole jsme sehráli vyrovnané utkání na domácím ledě v Příbrami s hráči Mníšku, se kterými hrajeme nervy drásající vyrovnaná utkání. Po začátku první třetiny to vypadalo na zápas, který bude o jednom mužstvu, jenže nebyl. Našim dobrým fandům se musel zápas líbit. Nakonec nám výhru zajistil Hynek Tylich pár vteřin před závěrečnou sirénou.

18. kolo

OBECNICE – ČERNOŠICE 7 : 4

Třetiny: 3:1, 3:1, 1:2

V posledním 16. kole nás čekal boj o druhé místo s hokejisty Černošic B, na domácím stadionu v Příbrami. Zápas začal ve velkém a rychlém tempu. I když jsme v osmé minutě prohrávali, Bělkovi se podařilo hned v deváté minutě dát vyrovnávací branku. Tím začalo naše nejlepší utkání v sezoně. Po druhé třetině před pěknou diváckou kulisou a a hlavně našimi fandy jsme vyhrávali už 6:2. V poslední třetině jsme nepatrně polevili, ale vítězství jsme pohlídali. A tak v sezoně 2015/16 jsme vybojovali 2. místo za Žebrákem a za námi skončilo mužstvo Solopisk.

Tabulka - konečné pořadí:

1. Spartak TOS Žebrák	16	15	1	0	162:49	31
2. Slavoj Obecnice	**16**	**12**	**0**	**4**	**99:69**	**24**
3. Sokol Solopysky	16	10	2	4	94:61	22
4. SK Černošice B	16	10	1	5	98:84	21
5. HK Příbram 99	16	9	1	6	88:84	19
6. HT Mníšek p. Brdy	16	6	1	9	106:107	13
7. HC Lány	16	2	3	11	82:124	7
8. Sokol Cerhovice	16	2	1	13	64:133	5
9. SK V. Nové Strašecí	16	1	0	15	59:41	2

SLAVOJ Obecnice FLORBAL – PFL

Zdravím fanoušky florbalu,
dne 21. února jsme odehráli dva zápasy. Nejdříve jsme sehráli utkání se Sokolem Jince. První dvě třetiny jsme ovládli a do třetí jsme vstupovali při skóre 3:0. Sokol ale zabojoval, náskok vyrovnal a pomalu to vypadalo, že budou muset rozhodnout až samostatné nájezdy. Nakonec ale zakročila dvojice „Stejk“ a „Štajny“. Ti skóre otevřeli hned v 16. vteřině první třetiny a poté, akorát v obrácené pozici, rozhodli o výsledku neuvěřitelné dvě vteřiny před koncem. Slavoj tedy zvítězil 4:3. Body: L. Stejskal 1+1, P. Steiner 1+1, Z. Karnoš 1+0, T. Rozsypal 1+0, P. Mužík 0+1. HZ: J. Kozák (G), L. Stejskal. Pár hodin nato jsme se utkali s týmem Chlupatý hokejky. Scénář byl podobný jako při zápasu s Jincemi, akorát štěstí se obrátilo tentokrát na stranu soupeře a Chlupatý hokejky 20 vteřin před koncem vstřelili vyrovnávací gól na 4:4. Samostatné nájezdy však rozhodly v jejich prospěch na 4:5. Body: J. Neliba 1+2, L. Stejskal 2+0, J. Vavroch 1+1, Z. Karnoš 0+1. V úterý 23. února jsme hráli dohrávku proti Divadlu Příbram, kterou jsme zvládli a zvítězili 6:2. Body: M. Stoklasa 1+3, P. Mužík 2+0, Z. Malý 1+1, P. Tobolič 1+0, P. Steiner 1+0, J. Vavroch 0+1, J. Neliba 0+1. Tímto zápasem jsme uzavřeli únorová utkání a i přes prohru na nájezdy, za kterou jsme utržili pouze bod, jsme se udrželi na prvním místě tabulky týmů, které bojovaly o postup do play-off. Začátkem března nás čekaly nesmírně důležité zápasy, které měly rozhodnout o naší budoucnosti v soutěži. První zápas jsme odehráli proti silnému týmu FC Křižák a začátek zápasu se i podle náročnosti soupeře vyvíjel, když jsme prohrávali 1:3. Kluci ze Slavoje se ale nechtěli vzdát, sebrali bojovnost a zápas otočili ve svůj prospěch na skóre 7:3. Tato výhra definitivně zpečetila náš postup do play-off a zároveň pomohla Sokolu Jince na postupové třetí místo v tabulce, kde nahradil FC Křižák. Body: M. Stoklasa 1+3, P. Tobolič 2+1, L. Stejskal 2+0, P. Mužík 1+0, Z. Malý 1+0, J. Neliba 0+1. HZ: M. Stoklasa, P. Tobolič. Druhý zápas proti Lišákům Příbram už rozhodoval pouze o tom, jestli postoupíme z prvního místa. Průběh zápasu se vyvíjel dramaticky. Góly padaly na obou stranách. Ve dvou třetinách padlo hned 11 branek a do třetí třetiny jsme vstupovali za stavu 6:5. Na konec jsme zvítězili 8:6, i když důvod k radosti nebyl na místě. Po zranění protihráče byl totiž zápas ukončen minutu před koncem. Naštěstí je protihráč z týmu Lišáků již v pořádku. Body: P. Tobolič 3+0, L. Stejskal 1+2, P. Mužík 1+0, J. Neliba 1+0, J. Vavroch 1+0, P. Steiner 1+0, Z. Malý 0+1, M. Stoklasa 0+1. HZ: P. Tobolič. Díky postupu do play-off z prvního místa jsme narazili na Hunters Příbram, kteří již v této sezóně dokázali dvakrát porazit vítěze poháru PFL z minulé sezóny FbC Mobydicks. Dne 12. března nás proti nim čekaly první dva zápasy. První z nich jsme zvládli na výbornou a odnesli si výhru 3:1. Body: Z. Malý 1+0, Z. Karnoš 1+0, J. Vavroch 1+0, M. Stoklasa 0+1, J. Neliba 0+1. O hodinu později jsme s nimi změřili síly podruhé. Během několika minut druhé třetiny soupeř zvýšil náskok na tři branky. Ale Slavoj se vzchopil a měl dobře nakročeno k obratu, když dotáhl stav na 3:4. Pokus o vyrovnání bez brankáře však překazil gól do prázdné branky, a tak jsme se museli smířit s porážkou 3:5, která nás ale tolik netrápila jako ošklivé zranění naší spoluhráčky Nikči Vokurkové. Po nešťastné ráně do spánku od soupeře byla převezena záchrankou do nemocnice s podezřením na otřes mozku. Ještě ten den ale vzkazovala spoluhráčům, že jim tu prohru za týden vrátíme. Tento zápas se zranění nevyhnulo ještě Jiřímu Vavrochovi a Petru Mužíkovi. Pro Petra bohužel kvůli závažnosti zranění kolene sezóna již skončila. Snad alespoň Jiří bude schopen nastoupit. Za stavu 1:1 na zápasy se připravujeme na další dvojici utkání s Hunters v **sobotu 19. března od 11.00 a od 15.00 hodin.** A doufáme, že i nadále nás bude držet skvělými výkony náš gólman Jára Kozák. Pokud ani tyto zápasy nerozhodnou o postupujícím, který musí celkem třikrát zvítězit, rozhodne poslední, pátý, zápas 26. března od 12.00 hodin.

LS

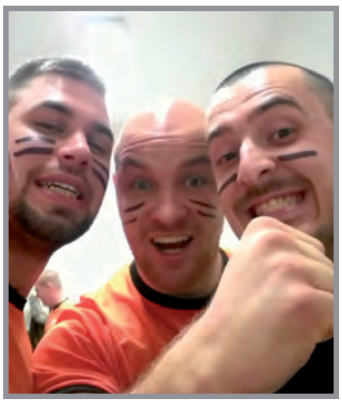

Radost z postupu do Play-off

Kanadské bodování hráčů PFL po ukončení základní části (celkem bodováno 247 hráčů)

pořadí	*jméno*	*góly*	*asistence*
26.	Lukáš Stejskal (kapitán, útok)	29	9
43.	Josef Neliba (útok)	15	15
51.	Petr Mužík (útok)	14	13
56.	Martin Stoklasa (útok)	13	12
82.	Libor Vohanka (útok)	14	5
87.	Michal Pech (útok) *(hostování: Divadlo Příbram)*	11	7
88.	Pavel Tobolič (obrana)	11	7
94.	Michal Řehák (útok)	13	3
103.	Pavel Steiner (útok, obrana)	6	9
107.	Zdeněk Karnoš (útok)	10	4
123.	Zdeněk Malý (obrana)	9	3
148.	Jiří Vavroch (obrana)	3	6
165.	Vít Pešl (obrana)	3	4
180.	Tomáš Rozsypal (obrana)	1	5
205.	Nikola Vokurková (obrana)	0	3
216.	David Kyselák (obrana)	1	1
231.	Jiří Blajer (gólman)	0	1
237.	Pavel Valach (obrana)	0	1
243.	Jaroslav Kozák (gólman)	0	1

FOTOSTŘÍPKY Z NAŠÍ OBCE

Dětský karneval ve Staročeské hospodě v Obecnici dne 28. 2. 2016

BEČÁNOVSKÁ KRASLICE *(foto z minulého velikonočního tvoření) a tímto zveme všechny zájemce i na letošní ročník* ***v sobotu 26. března 2016 od 14 hodin ve Spolkovém domě v Obecnici***

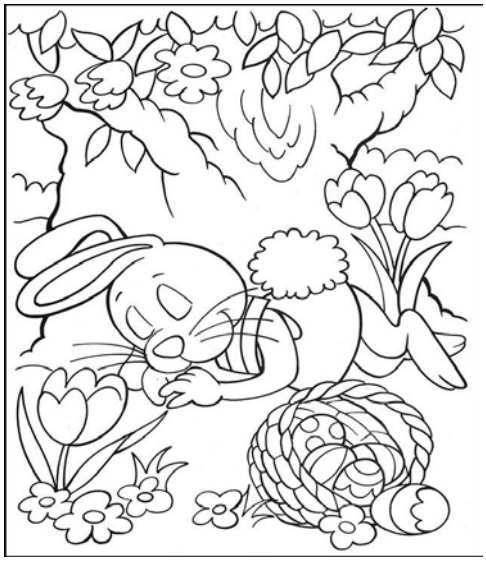

VESELÉ VELIKONOCE!

OBECNICKÝ ZPRAVODAJ | Ročník 19. | **Měsíčník – Březen 2016** | Vydává Obec Obecnice, která zařizuje tisk a distribuci
Registrace u Ministerstva kultury ČR pod číslem E 17453 | Redaktor Bohouš Svoboda | Grafická úprava Kateřina Stejskalová
Uzávěrka vždy 13. v měsíci | Vydáno 18. 3. 2016 | Tisk Příbramská tiskárna s. r. o., Příbram IV